

10 ANYS DE BURXA

LA BURXA ha fet 10 anys i per celebrar-ho hem renovat la imatge del periòdic amb aquesta nova supermaqueta. LA BURXA és possible gràcies a la col·laboració de molta gent i per felicitar-nos hem organitzat un sopar popular el dia 19 d'abril.

Els esplais i caus de Sants 'es planten'

Plantada davant de la seu del Districte de Sants-Montjuïc. CAMPANYA ENS PLANTEM

Els agrupaments i esplais de Sants tenien previst fer una activitat innovadora: una acampada nocturna al parc

de l'Espanya Industrial per al 12 d'abril. Recentment, però, han rebut la negativa del Districte per dur-la a

terme. Tot i això, les entitats de lleure no s'han aturat, ja que estan repensant la jornada mobilitzant-se per rei-

vindicar la figura dels i les educadores en el lleure.

Pàgina 3

Jordi-Joan Alsina i Canudas

Entrevista a l'autor del llibre *Gastronomia, festes i tradicions a Catalunya*

En moviment

El dret universal al vot, incomplet

PÀGINA 9

Un 10% de la ciutadania no va poder participar en les últimes eleccions generals. La immigració, treballa, paga els impostos, té els seus deures i les seves obligacions, però se'ls nega un dret bàsic de tota democràcia, el dret de vot.

Cultura

I si decreixem?

PÀGINA 10

La Fira de Sensibilització per la Transformació Social oferirà un marc per repensar la realitat i proposar una desmaterialització de la felicitat per tal que el planeta no es consumeixi.

El mostrador

'Som lo que sembrem'

PÀGINA 10

S'endega una iniciativa legislativa popular per frenar el cultiu de transgènics a Catalunya, que durarà 120 dies. En aquest període es recolliran firmes per donar suport a una proposició de llei que serà duta al Parlament.

Sentiment, compromís i acció!

PÀGINES CENTRALS

Presentem l'esperat CD i DVD de Ràbia Positiva, un treball que inclou un disc gravat en directe. La part audiovisual conté un concert i un complet documental sobre la història del grup.

Los invisibles

PÀGINES CENTRALS

L'editorial Traficantes de Sueños reedita aquesta mítica novel·la que es basa en les pràctiques desbordants del moviment del 77 italià.

Opinions

Editorials

Promeses incomplertes

Ja estem acostumats al fet que la classe política menteixi descaradament. Però el que no té nom és que, en forma de vot, se'ls doni un xec en blanc perquè ho segueixin fent alegrement.

Les passades eleccions generals semblaven una magnífica oportunitat per valorar la gestió que el partit al govern (el PSOE) havia dut a terme durant els quatre anys precedents. A Sants, feia la impressió que es viuria com una ocasió per donar un toc d'alerta a aquest partit que havia portat nefastament la crisi d'infraestructures que li va tocar viure al barri i a les poblacions afectades per les obres d'arribada del tren d'alta velocitat (TAV). Però res més lluny de la realitat: la campanya electoral es va centrar en promoure el vot de la por davant del retorn del Partit Popular, i, inversement, la maniobra li va funcionar a la perfecció al PSC. Després d'un any d'esvorancs, esquerdes, sorolls, pol·lució, accidents laborals, retardats en la circulació dels trens de Rodalies, mitges veritats i enganys ab-

solut, Sants ha acabat premiant la filial catalana del partit responsable d'aquest desgavell amb un augment de set punts respecte dels anteriors comicis. Sense cap mena de dubte, tenim els governs que ens mereixem. Ni abstenció ni vots de càstig: tots en massa a creure'ns el vot útil contra el partit que encarna el mal, el PP. Potser també hi han tingut a veure les promeses electorals de Carme Chacón de fer caure una pluja de milions als barris afectats per les obres del TAV. Unes promeses que, sense cap pudor, ja estan incomplint, com ho demostra el fet que a hores d'ara només s'ha destinat un milió d'euros per a l'obertura d'oficines d'informació. Unes oficines que ni tan sols fan honor al seu nom, ja que, de moment, no poden ni avançar si arribaran aquests milions promesos amb tanta lleugeresa.

Caus i esplais que fan por

No és estrany que algú li digui a un altre «es nota que ets de cau». Se sent sovint, però és difícil explicar què s'amaga darrere d'aquesta frase.

En determinats cercles és freqüent trobar-hi gent «de cau», persones que han passat per esplais, agrupaments excursionistes, etc. Els moviments socials de Sants i d'arreu estan farcits de gent que ha format part d'entitats que ensenyen tot jugant, i ensenyen coses que ningú més ensenya. Sembla que els caus i esplais deixen empremta. Al barri hi ha moltes d'aquestes entitats i totes les formen gent que, de manera altruista, dedica el seu temps lliure a millorar la nostra societat des de l'arrel. Què fa que el Districte tingui por d'uns nens de nou anys? Per què prohibeix una acampada infantil a l'Espanya Industrial? Què fa que pràcticament cap esplai tingui un local propi? Probablement sigui perquè, per petits que siguin, tard o d'hora es faran grans, i aleshores és quan començarà el veritable problema per al Districte.

Opinió

Prou discriminació als passatgers. I així està tot

Joan Pujades i Seguí

Aquest dijous anava a agafar el tren a l'estació de Sants per marxar a Falset, a les 20.30 hores, perquè estudio allà un cicle formatiu superior d'enologia i viticultura. Jo tinc la síndrome de Tourette, un problema nerviós desconegut caracteritzat per tics. El divendres havia de fer un examen al matí i, a l'andana, estava molt nerviós i tenia tics forts. Quan el tren estava parat i jo gairebé entrava, una dona em va escriure de forma molt despectiva i intolerant davant de la meua situació dient-me: «Vols parar, idiota!». Llavors, se m'acostà el revisor a qui li ha-

via arribat la notícia que jo espantava la gent, i li vaig dir que tenia el problema dels tics. Ell em va contestar que si els altres viatgers es queixaven de mi em traurien a fora a la següent estació i, just al moment, va cridar els cossos de seguretat. Jo vaig sortir del tren enfadant-me i posant-me molt més nerviós. En tornar al vestíbul, un altre membre de vigilància em va treure al carrer maltractant-me amb unes actituds molt intolerants.

Em vaig sentir molt agredit i enrabiat; per això vaig preferir no anar a l'examen i denunciar el conflicte. Tot això és molt injust: aquesta senyora no era ningú per escridassar-me insultant-me; el revisor i els intervingents de Renfe tampoc eren ningú per decidir si podia estar o no al tren o treure'm d'un lloc de manera agressiva.

Ja seria hora que la gent canviés aquestes actituds tan egoistes i individuals i s'acostumés a ser més tolerant i, al mateix temps, saber ajudar

EL DESPATX DE N PATX

la gent quan té alguna dificultat i integrar els que tenen algun problema dins d'una societat formada, sobre-

tot, per persones, enlloc del control polític i tecnològic actual.

Salt de plens

'Made in Italy'

Quel Ness

Made in Italy és el títol d'una pel·lícula italiana dels anys 70 basada en una sèrie d'episodis més o menys irònics sobre el tarannà italià. Doncs sí, els italians tenen una forta personalitat com a poble que ja la voldrien molts. Per començar, a Itàlia no veus ni una sol Starbucks. L'explicació és molt senzilla: el seu cafè és tan bo que la franquícia americana no hi té res a pelar. Però no acaba aquí la cosa; costa Déu i ajut trobar algun restaurant que no sigui de cuina del país, és a dir, italià. Res de xi-

nesos, paquistanesos, libanesos i tota la pesca. Un de cada mil. Doncs què voleu que us digui, a mi m'agrada molt la pasta i no m'importa gens. I en el que sí que em tenen el cor robat, i sé que vaig en contra de l'opinió majoritària, és en el seu estil futbolístic. Els equips italians, tot i que aquest any en la Champions, excepte la Roma, no els ha anat gaire bé, tenen un estil de joc que és l'efectivitat elevada a la màxima expressió. Aguanten, no perden la posició ni la calma, i quan menys s'ho espera el rival... pataplum! Ja han fet que la bimba toqui xarxa. D'altra banda, tenen un reconegut prestigi internacional en el camp de la moda, l'automoció i el disseny. I si parles català fins i tot et mig entenen.

En fi, res a veure amb nosaltres. Cada cop costa més trobar un res-

taurant de cuina catalana que no sigui de cuina experimental, és a dir, caríssim. Cada cop costa més que t'entenguin en català. La nostra moda, l'automoció i, fins i tot, el disseny, no passen pels millors moments, si és que alguna vegada n'han tingut, de bons moments. Del futbol millor que no en parlem. El Barça, si mai havia tingut algun estil propi, ningú no sap on és. I la selecció mai assolirà cap prestigi només amb partits de costellada.

Naturalment també en política ens passen la mà per la cara, fins i tot van tenir el Partit Comunista més gran d'un país capitalista. Després de les passades eleccions, allà un tripartit com el nostre s'hauria fet milques i a tornar-hi que no ha estat res. Aquí, ja ho veiem, el màxim que s'aconseguirà, potser, serà un enten-

te cordiale entre els dos galls d'ERC per no fer-se mal, i a continuar mantent fins que ja no quedi cap més votant. Per acabar-ho d'adobar aquest matí he anat a prendre un tallat i, si no és perquè fa molts anys que el conec, li hauria dit el nom del porc a l'amo. Allò no era cafè, era pura xicòria torrada. Porca misèria.

Cartes

Conductors d'autobús, gràcies!

Jordi Oriola

Em va sorprendre descobrir que els conductors d'autobús de Barcelona no descansaven dos dies a la setmana, més encara quan conduir un vehicle públic urbà, amb passatgers, ha de ser molt estressant. I això em va fer pensar que hi deu haver moltes situacions laborals injustes que no arribem a conèixer. M'ha il·lusionat molt de veure una mobilització assembleària, respectada i ajudada per la CGT, al marge dels grans sindicats que s'avenien a pactar condicions inacceptables amb TMB. L'assemblea dels treballadors ha hagut de ser reconeguda com la interlocutora, cosa que no volien acceptar de cap manera l'Ajuntament, l'empresa, CCOO i UGT, ni tampoc uns mitjans de comunicació, totalment vassalls del poder, que condicionaven l'opinió pública en contra, argumentant que la vaga perjudicava els usuaris.

És possible que ens estem adonant que la millora social no ens serà regalada per cap govern, que les veritables conquestes socials no poden ser aconseguides de cap altra manera que amb lluita, organització, sacrifici i solidaritat.

Envia'ns el teu escrit a
laburxa@barrisants.org
o a Can Vies (c. Jocs Florals, 42,
08014, BCN).

Sants

AcampaSants 2008

Sovint la feina dels educadors en temps de lleure és menys-preada. Alguns pares identifiquen aquesta feina amb una espècie d'aparcaments on deixar els nens les hores en què no tenen classe, sense tenir en compte en cap cas la tasca educativa que desenvolupen. Per part de les administracions sovint se simplifica tot resumint el problema amb un tema de subvencions, perdent monitors i monitores dins d'un complicat laberint burocràtic.

Agus Giralt
Sants

Els caus i esplais es troben en una situació cada cop més difícil: tenen un greu problema per trobar locals, de manera que es veuen obligats a pagar uns lloguers abusius o a haver d'utilitzar les parròquies, depenent, així, exclusivament de la paraula del mossèn de torn.

L'any 2005 l'Esplai Turons es va veure abocat al carrer quan els propietaris del local els varen triplicar el preu del lloguer de la seva seu. Encara avui, l'esplai (amb 60 nens i 20 monitors) en pateix les conseqüències, ja que es troba ubicat en un local de 35 m². Aquest no és un cas aïllat: a les Corts, l'Esplai Olivera Rodona s'ha trobat en una situació similar, i segons

la Federació d'Esplac, una de les principals federacions d'esplais de Catalunya, hi ha un mínim de 15 entitats sense sostre a Barcelona.

Aquests projectes, autoorganitzats i majoritàriament assemblearis, es veuen amenaçats davant les creixents dificultats que plantegen l'especulació immobiliària, la desídia política i la privatització de l'espai públic, amb ordenances com la del civisme, que dificulten les seves activitats.

Simultàniament, des de determinades empreses, s'intenta fer negoci amb aquest temps de lleure, omplint un espai ocupat fins ara gairebé en exclusiva pel voluntariat, aprofitant alguns dels recursos de les entitats i, de passada, precaritzant el treball dels monitors. Tot i això, encara són molts els que no defalleixen i continuen treballant en multitud de projectes educatius, en esplais, caus i agrupaments escoltes.

LES ENTITATS DEL LLEURE EDUCATIU ES MOUEN

Des de fa més d'un any, els caus i esplais del barri es reuneixen periòdicament per tal de coordinar les seves activitats, conèixer les seves formes de funcionar i, per sobre de tot, treure a la llum la feina que aquestes entitats porten a terme, fent una major força entre totes per tal d'aconseguir millores col·lectives. Sants, Hostafrancs i la Bordeta són barris on conviuen una gran quantitat de grups, com són els agrupaments escoltes Montserrat Xavier, Puig i Moliner, Joan Maragall i Skues, el MIJAC i els esplais Espurna, Sant Medir, Turons, La Lluna i Xirota.

A l'inici d'aquest curs aquestes entitats van pensar una nova campanya que fos cridanera i que els permetés reivindicar la funció dels educadors en el lleure, així com fer quelcom de nou i divertit per als nens. Després de valorar-ho molt es va tirar endavant el projecte AcampaSants, que pretenia reunir el 12 d'abril tots els nens i nenes (més de 400) dels caus i esplais del barri en una acampada nocturna a l'Espanya Industrial amb un mati de jocs i un esmorzar per a la resta de nens del barri.

NEGATIVA DE L'AJUNTAMENT

Després de presentar tots els permisos requerits i de solucionar temes fonamentals com la seguretat i la higiene del parc, el projecte va engagar-se amb el suport del Secretariat d'Entitats i amb l'aparent conformitat del Districte. Però recentment caus i esplais han rebut una negativa per part del Districte, al·legant que Parcs i Jardins, que és qui gestiona el manteniment del parc, no ho permet. Parcs i Jardins, però, ha retornat la responsabilitat al Districte afirmant que la decisió última és d'aquest. El fet és que l'ordenança del civisme no permet acampar a la ciutat.

Des del Districte s'ha plantejat la possibilitat d'acampar a l'interior d'alguna escola, però des de les entitats de lleure s'ha descartat aquesta opció, ja que creuen que es perdria el contacte amb la gent del barri i acabaria convertint-se en un acte privat.

12 D'ABRIL: MATINAL DE JOCS

Els caus i els esplais han decidit no signar-se i reformular la jornada d'educació en el lleure en un format més sen-

Acció per difondre l'AcampaSants i contra la prohibició del Districte. CAMPANYA ENS PLANTEM

zill, però no menys divertit o reivindicatiu, preparant per al dia 12 d'abril una matinal de jocs, un concert d'animació infantil i una xocolatada.

Paral·lelament, les entitats han decidit «plantar-se» davant d'aquesta situació de menyspreu envers la seva tasca, signant un manifest conjunt i fent accions diverses arreu del barri. Molts santsencs ja hauràn trobat tendes d'acampada plantades als llocs més concorreguts del barri. Un símbol ben visible de l'actitud que han pres davant la situació.

La Festa Major Alternativa també vol el parc de l'Espanya Industrial

L'ordenança cívica ha fet impossible recentment l'ús nocturn de l'Espanya Industrial per part dels esplais i caus de Sants. Però, de fet, no és res de nou, ja que tampoc es vol cedir l'espai a altres activitats, com ara la celebració de la Festa Major Alternativa (FMA).

D'aquesta manera, des de les administracions es dificulta la realització d'unes festes populars, autoorganitzades i intergeneracionals que han esdevingut molt importants. Les suposades solucions del Districte no fan més que relegar la FMA a espais cada cop més marginals i posar traves als diferents aspectes organitzatius.

Davant d'aquesta situació, des de l'organització de la FMA es vol endegar una campanya amb l'objectiu que, a partir de l'edició d'eguanys i de forma permanent, el parc sigui l'escenari principal d'aquests actes. L'Assemblea de Barri de Sants argumenta que en un moment en què resulta complicat crear projectes col·lectius des del treball voluntari, i en un context de certa crisi del model tradicional de festa major, cal que des de les administracions públiques es facilitin aquests processos. A més, recorda que l'Espanya Industrial és un espai obtingut gràcies a les lluites social i que el seu ús no pot ser monopolitzat pel Districte.

«Calia donar a conèixer al barri la tasca que duem a terme»

Pau Domingo

Monitor de l'Esplai Sant Medir

LA BURXA ha entrevistat un monitor que ha participat en el procés de treball col·lectiu de les entitats de lleure del barri.

A. G.
Sants

Com us vau començar a coordinar? Individualment ja s'havia comentat que estaria bé fer activitats conjuntes, ja que, tot i que molts monitors ens coneixíem personalment, només coincidíem per muntar el Correllenguia.

Però la iniciativa va venir de fora quan, des del Secretariat, per un projecte fet amb la Fundació Jaume Bofill, ens van cridar per fer una reunió.

Des d'aquella primera trobada, a la qual van assistir cinc esplais o agrupaments, es va anar creixent fins a descobrir que al barri hi havia 10 entitats de lleure, algunes de les quals, tot i estar a prop, no ens coneixíem entre nosaltres.

Quins eren els objectius?

Principalment, que no fos una trobada per filosofar. Es va decidir que calia que els equips de monitors i els nens es coneguessin. Per això vam fer reu-

nions itinerants pels diversos locals, per saber qui érem i on érem. També vam creure que calia donar a conèixer la tasca que duïem a terme, per sobre dels noms de cada entitat i trencant amb els tòpics que sovint patim.

Quins van ser les vostres primeres actuacions?

Amb el suport del projecte Temps de Barri es van editar cartells i guies amb les informacions de totes les entitats. També es va fer un sopar conjunt per tal que els equips de monitors es coneguessin. A partir d'aquí, es va començar a treballar per fer un acte a la primavera.

Quin acte volíeu fer?

Primer es va plantejar una festa infantil, però no ens va motivar, ja que el format ja està molt vist, i vam decidir fer una acampada nocturna a l'Espanya Industrial perquè així ens podíem mostrar en estat pur, fent allò que fem quan som a la muntanya.

En quin punt esteu després de la negativa?

Hem decidit buscar alternatives per tirar endavant els objectius marcats, i continuar lluitant per fer l'acampada, ja sigui aquest any o el proper. Creiem que l'AcampaSants significava molt més que anar a dormir damunt la gespa.

Sants

A PEU DE CARRER

Fem apostasia

Ferran Aguiló

Et van batejar sense consultar-te? No t'agrada el club de la Conferència Episcopal? Ets al·lèrgic a l'encens i les processons? Creus que l'Església catòlica es una amenaça per als qui estimen i fan sexe lliurement? Penses que l'ésser humà té una vessant espiritual, però que no ha de estar sotmesa a cap disciplina ni estructura autoritària? Fa temps que et volies esborrar de les seves llistes i no sàbies com fer-ho? Donem-nos de baixa col·lectivament, fem apostasia.

Aquesta és la crida a una trobada en la qual es constituï un grup de treball per donar a conèixer la possibilitat de donar-se de baixa de l'Església catòlica o de qualsevol altra confessió. Dels objectius que es planteja aquest grup, podem destacar-ne la voluntat de fer una opció col·lectiva i pública del fet d'apostatar, a més de donar-li contingut social i polític.

D'altra banda, el grup que tira endavant aquesta iniciativa ha recollit els requisits perquè l'apostasia sigui efectiva. Aquests són: tenir voluntat de donar-se de baixa, manifestar-ho obertament i notificar-ho a l'Església seguint els tràmits preceptius del dret canònic. És imprescindible conèixer la paròquia on es va ser batejat o disposar d'una còpia de la partida de baptisme i omplir el formulari personal d'apostasia que s'entregarà, en aquest cas col·lectivament, al Bisbat.

El grup de treball per l'Apostasia, amb l'assessorament d'Ateus de Catalunya, obre les portes a totes les persones que vulguin fer apostasia, siguin o no del barri, i aclarirà els dubtes o problemes de tràmits de tot el procés. Per aquesta raó, si creieu que l'apostasia és una part més de la lluita per la llibertat de consciència i una opció en el camí cap a una societat més lliure, afegiu-vos a la campanya.

Més informació:
www.barrissants.org
www.ateus.org
nosaltresmarxem@gmail.com

Les ajudes promeses per Carme Chacón encara no es poden demanar

El tren d'alta velocitat (TAV) ja ha arribat a Barcelona. Però la seva arribada no sembla que hagi tingut massa conseqüències als carrers de Sants, sobretot aquells més propers a les infraestructures ferroviàries.

Ester Rams
Sants

Les obres, començades l'any 2005, continuen i continuaran fins al 2012, ja que resten pendents d'acabar el pas de Riera Blanca, l'ampliació de l'estació amb més aparcaments i un centre comercial, l'estació d'autobusos, la parada de metro de Mercat Nou i el polèmic calaix sobre les vies.

Però el que sembla que no arriba, malgrat les promeses electorals i la propaganda de l'Ajuntament, són les ajudes per als habitatges de l'àrea extraordinària de rehabilitació integral (AERI) anunciades per Carme Chacón, ministra d'Habitatge, el passat febrer. Al número 116 de LA BURXA ja es recollia que dels 34 milions promesos per als barris de Barcelona i l'Hospitalet (17 per a cada ciutat) afectats per les obres de l'alta velocitat, l'any 2008 s'atorgarà només un milió a cada municipi perquè obri les oficines d'atenció als afectats.

En aquest sentit, el passat dia 10 es va obrir la nova seu de l'oficina de l'habitatge de Sants-Montjuïc, ubicada a la seu del Districte, que, entre altres coses, s'encarregarà de la gestió de les àrees de rehabilitació inte-

Obres a la rodalia de l'estació de Sants. NATALIA RAMOS

gral. I parlem en futur perquè quan algú s'adreça a demanar informació sobre el famós AERI la resposta de les informadores és que encara no en saben res. L'única cosa que es pot fer és apuntar-se en un llistat per ser avisat quan es faci pública la informació per poder sol·licitar les ajudes. Actualment no se'n coneixen els criteris ni

quan sortiran, i encara no s'ha concedit cap ajut.

ELS DESPERFECTES QUE HA DE PAGAR ADIF

Aquestes ajudes no tenen res a veure amb les compensacions que haurà de fer ADIF pels desperfectes causats per les obres, tant en espais públics com en

edificis. El Districte els ha quantificat en cinc milions d'euros, però encara no s'ha arribat a cap acord sobre la manera com es faran les reparacions. Al tancament d'aquesta edició, veïns del carrer Antoni de Capmany es queixaven que l'ens ferroviari no «els feia cas» i que no assumia les responsabilitats d'arranjar els desperfectes.

Detinguts dos empresaris per contractació il·legal

E. R.
Sants

Dues setmanes després de l'arribada del tren d'alta velocitat (TAV) a Barcelona, la Policia Nacional va detenir dos empresaris, propietaris de Monzón Obras SL, per explotar persones estrangeres, les quals treballaven en situació irregular en les obres de la

línia ferroviària en la seva entrada a la ciutat. Els denunciants han declarat que els empresaris aprofitaven aquesta situació per pagar-los nou euros l'hora, tres menys que a la resta de treballadors, i deixar-los sense les vacances. Malgrat que l'excés d'hores de treball i les contractacions irregulars en aquesta obra pública eren un secret a veus, l'actuació policial no va sorgir fins després d'una denúncia a la Inspecció de Treball.

S'aprova la remodelació del mercat de Sants

E. R.
Sants

L'assemblea de paradistes va acordar, amb un 94% de vots favorables, l'aprovació de la remodelació del mercat, que es durà a terme durant el 2009, dos anys abans del que s'ha via previst. Ara, l'Ajuntament haurà de negociar quants venedors –i en quines condi-

cions– continuaran instal·lats a l'equipament, ja que alguns han expressat, en petit comitè, la seva voluntat de jubilar-se.

Mentre duren les obres, el mercat es traslladarà a la rambla de Badal, entre Càceres i Canalejas, prop de l'emplaçament actual. Tant els comerços del mercat com els de l'entorn estan contents per l'avançament de les reformes i esperen que serveixin per capgirar la davallada de vendes produïda per les obres.

SANTI PERICH.
Psicòleg, col.12669PSICOTERÀPIA
DE PARELLA,
ADULTS I
ADOLESCENTSC/ DE LA BORDETA
8 -10 pal 4º (plaça
Espanya)

TELF-678010313

PAG WEB:
www.santiperich.comMATINS I TARDES
EN HORARI
A CONVENIRdocumentals, curts,
independent,
projeccions,
i més...C/ Valladolid 25 08014
Tel 93 330 07 29 BARCELONA

FO BAR

Cafes • Te
Bieres • Copes
Amicides • Tapas • Entrepenes
El Barca en pantalla gegant
Exposicions • TerrassaPlaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 63 28 • www.fo-bar.comLA LLUMINA
EN UN COVEfloristeria
vallespir, 16
08014 bcn.
tel 93 490 29 83

marea

teteria marea s.c.c.l.
esmorzars i berenars, cassolans i ecològicsc/ negre, 16 sants (bcn)
tel: 93512070

9 de març: decideixo decidir!

Coincidint amb les eleccions al Parlament espanyol, la Plataforma pel Dret de Decidir i Sobirania i Progrés van convocar una recollida de signatures. Malgrat la prohibició de la Junta Electoral Central, a Sants hi va haver tres taules.

Carme Roselló
Sants

La Plataforma pel Dret de Decidir i Sobirania i Progrés van convocar una recollida de signatures a favor de la campanya «Decideixo decidir». L'esmentada campanya, començada ara fa gairebé un any, té per objectiu aconseguir que la Generalitat tingui la potestat de convocar referèndums.

Els convocants volien aprofitar la diada electoral per continuar amb la campanya, però les juntes electorals van prohibir aquest acte, malgrat que els dos col·lectius complien els requisits que marca la legalitat: situar-se a una distància determinada dels col·lectius electorals i no portar cap distintiu de partits polítics.

TRES TAULES A SANTS

A molts municipis del territori català les forces policials van actuar amb con-

La Guàrdia Urbana identificant els membres de la taula de plaça de Sants. MARTÍ

tundència no deixant posar les taules per a la recollida de signatures, mentre que al nostre barri, malgrat alguna incidència, es van establir i mantenir les tres taules que hi havia programades, recollint un total aproximat de 450 signatures.

Els membres i col·laboradors d'aquests col·lectius es van situar des de les 10 del matí i fins a les 7 de la tarda a la plaça de la Farga, al passeig Sant Antoni i a la plaça de Sants.

Gerard Fernández, un dels membres més actius de la Plataforma i veí del barri, valora com a molt positiva i entretinguda la jornada. Entre les anècdotes, destaquen les increpacions verbals de dos interventors del PSC,

que van denunciar la taula de la plaça de Sants a la Guàrdia Urbana. El resultat va ser la identificació de les persones que es trobaven en aquesta taula i l'intent de retirar-la. El fet més destacat fa referència a una senyora que va venir des de Terrassa a signar, ja que a la seva ciutat, «per imperatiu legal», no havia tingut possibilitats de fer-ho.

En acabar el dia, les entitats convocants van comunicar que la jornada de recollida de signatures havia estat un èxit de participació. Es van recollir 15.000 signatures, sense comptar les que van ser confiscades per la policia. També informen que seguiran plantant taules de recollida de signatures, en especial durant Sant Jordi.

La vaga d'autobusos continuarà

Ester Rams
Hostafrancs

L'assemblea de treballadors dels autobusos va decidir el passat 27 de març, al Casinet d'Hostafrancs, convocar vaga indefinida a partir del 14 d'abril.

Els vaguistes van qualificar d'inacceptable i mediàtica la proposta de TMB que suposa l'augment de 41 minuts de treball diaris, la pèrdua de festius els caps de setmana i una rebaxa salarial. Paral·lelament, s'ha presentat una plataforma d'usuaris en suport a la vaga.

Assemblea de treballadors dels autobusos de TMB al Casinet d'Hostafrancs. ALBERT GARCIA

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

Brasil: pensant un nou model agrícola

Una vida digna, una alimentació saludable, un medi ambient net, una agricultura segura i amb rendibilitat social... Uns elements que estan més relacionats del que semblen. Això és el que pensa l'Associació Araguaia i el Col·lectiu de Suport a l'MST de Barcelona, que van organitzar una jornada al Casinet d'Hostafrancs. El plat fort va ser Joao Pedro Stédile, dirigent del Moviment dels Treballadors Rurals sense Terra del Brasil (MST), que va defensar un model agrícola «no agressiu amb el medi ambient», generador d'ocupació i teixit social rural i que produïa «aliments barats i saludables».

Bloc 8 de març

La manifestació amb motiu del Dia Internacional de la Dona Treballadora, encapçalada per la pancarta de Ca la Dona i seguida d'altres col·lectius, va recórrer els carrers de Barcelona per arribar, finalment, a la plaça Sant Jaume. El barri de Sants va estar present amb plafons amb missatges com «Avortament lliure i gratuït», «Dona, no m'agrada quan calles» i «Fora els rosaris dels nostres ovaris».

Les lluites obreres del segle XXI

S'ha realitzat un documental sobre les lluites dutes a terme el darrer any per tres col·lectius de treballadors: FRAPE, els conductors d'autobusos de TMB i SEAT. El seu objectiu és donar veu a uns treballadors les lluites dels quals s'enfronten a l'ofensiva neoliberal que pretén augmentar els beneficis a costa de les condicions laborals dels treballadors i amb la complicitat dels grans sindicats pactistes. Una de les principals conclusions extretes de l'acte de Can Vies és que les assemblees de treballadors, unides i fortes, són una de les eines de lluita més importants de les quals disposen els i les treballadores.

Maulets en defensa del territori

L'organització independentista va projectar *Les ferides de la Terra i Transgènia*. Amb actes arreu dels Països Catalans, pretenen denunciar la creixent terciarització de l'economia catalana, un fenomen que provoca la precarització del treball, l'especulació i la destrucció del territori. El primer audiovisual, que recull les lluites per un habitatge digne i en defensa del territori, ha estat editat per Maulets i el segon tracta sobre els problemes derivats de l'ús dels transgènics, tant per a la salut de les persones com per als conreus.

El Moviment Sense Terra i les dones

L'Assemblea de Barri va organitzar una xerrada sobre el Moviment dels Treballadors Rurals sense Terra del Brasil (MST) per conèixer la realitat de les dones en aquesta lluita. Aquest moviment, nascut el 1984 i format per camperols sense terra, aposta per l'acció directa i l'ocupació de latifundis. L'acte va servir per presentar el Comitè de Suport a l'MST a Barcelona.

Continua la lluita contra la Torre Malaia

L'Associació de Veïns del passeig de Sant Antoni, que s'oposa a la construcció de l'edifici d'11 plantes, segueix reivindicant la seva il·legalitat a través d'una carta a la constructora SAPIC Habitat SL, de preguntes a les audiències públiques i fent reproduccions de l'impacte visual que tindrà la torre.

Vapor Vell contra Joan Güell

L'Escola Barrufet ha iniciat una campanya per canviar el nom del carrer Joan Güell (conegut esclavista) per la denominació «del Vapor Vell».

Lacutatinnisible

vine a conèixer les novetats de la temporada

Riued 35 BARRIOS - 08014 BCN
93 298 99 47

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Oizinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA

Tel. 93.332.04.19

mail: msolanasdentist@infomed.es

ROIG OLLE

“PEIXOS NOLLA”

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Telf: 93-339-55-57
SANTS

Honky Tonk

BLUES BAR

C. Finlàndia, 45 - Tel. 93 422 95 98
(Plaça Sants) 08014 Barcelona

PROJECTES LISKAMM SL

disseny d'equips electrònics

Tel. 93 162 44 23

Parèntesi

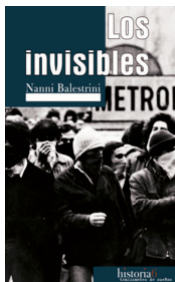
LLIBRE

Los invisibles

NANNI BALESTRINI
TRAFFICANTES
DE SUEÑOS, 2008

Atenció, que arriba la bona nova editorial del mes. La reedició, a càrrec de Traficantes de Sueños, de la quasi mítica i exhauridíssima novel·la *Los invisibles*. Passada de mà en mà en una desgastada edició antiga o en un plec rebregat de fulls fotocopiats, s'havia convertit en un dels relats secrets de successives generacions de militants dels moviments socials autònoms.

Los invisibles beu de les pràctiques desbordants del moviment del 77 italià. Beu d'una realitat històrica: l'emergència del proletariat social metropolitana de finals dels setanta, aquell que s'insubordina

al capitalisme i al patriarcat, no ja des d'una fàbrica reestructurada, sinó reapropiant-se la ciutat. Okupant i obrint centres socials, creant ràdios lliures, fent «autoreduccions» del preu de la vida –colant-se al cine, punxant la llum o l'aigua, forçant lloguers justos...–, enfrontant-se a la policia o al sindicat. En definitiva, reinventant la revolució, experimentant l'alegria i la plenitud de la col·lectivitat i també, malauradament, el dolor i l'oblit de la presó.

Per als qui la llegirem en els primers noranta, la lectura compartida del text de Balestrini, amb el seu llenguatge directe i brutal, va ser tot un aprenentatge. Ens ensenya que algunes intuïcions que ens cremaven per dins ja havien estat experimentades, i ens motivava a explorar-les amb avidesa i, ahora, amb certa cautela, per ser coneixedors de quines podien ser les conseqüències no buscades de les nostres accions.

Ivan Miró
La Ciutat Invisible

MÚSICA

Sentiment, compromís i acció!

RÀBIA POSITIVA
LA RÀBIA RECORDS/
KASBA MUSIC

Ens trobem davant del kit perfecte de Ràbia Positiva. Per als seguidors del grup és imprescindible, per a les que no el coneu és un bon debut. El treball inclou un disc en directe, gravat al CSO Sala Bahía amb motiu del 10è aniversari de Can Vies, que sona molt bé i conté les seves millors cançons. També s'hi inclouen raritats com ara una versió en acústic, un tema seu

tocat per un grup brasiler o la seva primera cançó, editada ara fa 15 anys, que potser no calia perquè la qualitat deixa molt a desitjar. La part audiovisual conté un concert molt ben gravat i editat i més complet que el de l'àudio, i on es pot comprovar l'essència de la banda: el seu explosiu directe. També hi ha un documental molt complet amb la història del grup, amb entrevistes a gent que ha conegut la banda i hi ha treballat,

imatges antigues i amb un fort interès sobre la vinculació de Ràbia Positiva amb els moviments socials del barri de Sants. En el DVD hi trobem a faltar extras com ara els videoclipls.

Un treball audiovisual molt complet que demostra que l'actitud punk del «fes-ho tu mateixa» no està renyida, per sort de la nostra vista i oïda, amb la qualitat.

Pau Canela

CINE

Al otro lado

FATIH AKIN

Fa quatre anys, Fatih Akin ens va sorprendre amb la seva excel·lent pel·lícula *Contra la pareta*. Des d'aleshores, només hem pogut veure d'ell *Creuant el pont*, un documental sobre les tendències musicals a Istanbul. Ara ens arriba el seu últim treball, un també magnífic film que recull els fanatismes de diferent signe, la indefensió de l'individu davant l'estat o la reconciliació. Tot plegat presentant sis personatges, les vides dels quals es

creuen i s'entrecreuen entre Alemanya i Turquia (molt encertada la visió de l'Istanbul menys turístic), i les seves relacions construïdes al voltant de l'amor i la mort. Relat trist i amarg però amb un final esperançador que trenca amb el dramatisme de tot el film. Molt bé tots els intèrprets amb una impagable aparició de Hanna Schygulla (la musa de Fassbinder). Altament recomanable.

Lancelot

BURXANT ELS BYTES

Una fàbrica d'idees...

En els inicis d'Internet, va aparèixer una plana ara arxiconseguda per la gent amb un pensament crític. Aquesta era *rebellion.org*. Allà un hi podia trobar textos de Saramago, Galeano, Benedetti...

Dons bé, amb els anys la xarxa va creixent i les alternatives

en llengües com el català no paren d'aparèixer. Ara farà un any, va sorgir al ciberespai *lafabrica.cat*, un portal on aturar-nos per reflexionar, analitzar, reproduir o produir idees.

Lafabrica és un conjunt de persones de l'esquerra anticapitalista dels Països Cata-

lans amb diferents inquietuds, que escriuen textos que valen la pena ser analitzats.

Els temes van des de l'ecologisme a la cultura, de l'alliberament nacional a la ciència i la tecnologia, passant per l'economia mundial i la política institucional.

Sens dubte és una plana web on entretenir-nos llegint els seus escrits i aprofundir en alguns temes als quals en altres llocs del ciberespai no se'ls dedica el temps necessari.

www.lafabrica.cat

Bernat Costa

la fàbrica

acció i reproducció d'idees dels Països Catalans

Què és la fàbrica? | Contactar | Enllaços

Portada

Seminari de la Fàbrica sobre l'autodeterminació

Seminari de la Fàbrica:

"Autodeterminació - Països Catalans - Segle XXI"

Divendres 12 d'abril de 2008
De 10 del matí a 8 del vespre.

Sala d'actes de l'edifici de la Rambla de la UPF (Barcelona)

Programa del seminari:

- 1. Introducció
- 2. Autodeterminació
- 3. El futur dels Països Catalans
- 4. El debat

El primer seminari se celebrà el dissabte 12 d'abril, de 10 del matí a 8 del vespre a la Sala d'actes de l'edifici de la Rambla de la UPF, i foragitament amb la col·laboració del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC). L'eix del debat: l'autodeterminació dels Països Catalans el segle XXI.

TEMA DEL MES:

REFERÈNCIA CONSTITUCIONAL VENEÇOLÀ

- L'hora de les crítiques
- Lluitadora social i comunicadora popular: opinyó
- Reforma Constitucional: balotatge electoral
- Els mitges no s'embruten
- Veneçuela: la revolució després del referèndum

PREGUNTA QUAZIEHAL

- Quin és el futur de les pensions?
- Quina ha estat la història de la celebració de l'Onze de Setembre?

TRAM: ANTIREFORMES

Terra d'escudella

MENÚ AL MIGDIA 8,20 €

CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT

C/PREMIA, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13

idella, trinxat, peus de ministre, maca opada de peix, cançons d'espinacs, trinxat d'espinacs i formatge de cabra, ca de ceba i pebrot, galta al forn, garroselles en escabech, mandonguilles

pastanaga, tabule amb cargols, lluç a la planxa, favesetes seques, amanida amb vinagre, pastís de verdura

Vine al casal!
ens hi trobaràs tot l'any...

obrim cada tarda a 2/4 de 7

i ens trobaràs fins les 11 del vespre a les 12 els caps de setmana.

c/ Premià 31

Productes pel cultiu d'exterior i interior

Punt de distribució d'esprais Montana

horaris de 10:30h a 14h matins de 17h a 20:30h

l'hortet de Sants

Carrer Guadiana 30

horteldesants@hotmail.com tel. 687 448 422

d

setmanari de comunicació

directa

A la venda al barri

subscripcio@setmanaridirecta.info

www.setmanaridirecta.info

UN TOMB PEL
DICIONARI

LA CAMBRA DE BANY
La forma d'anomenar els diversos serveis d'una cambra de bany és un bon exemple de globalització lingüística.

Bidet ve del francès i sembla que significa 'cavallet'. Water closed és anglès i indica un lloc clos, tancat, amb aigua disponible. Dutxa és una paraula italiana que significa 'conducció d'aigua'. El mot lavabo és llatí incorporat a la litúrgia de la missa. I banys és una paraula catalana que ens ve de l'antigor, del

balneum dels romans. Text redactat per en Jordi Esteban a partir d'informació extreta de DECLC, I, 793; IX, 408; III, 223; V, 103; I, 622

Text redactat per en Jordi Esteban a partir d'informació extreta de DECLC, I, 793; IX, 408; III, 223; V, 103; I, 622

LA CANÇÓ

Torre Malaia
'no'

La Torre Malaia yo quiero que caiga. No escucho palabras que no lleven a ese fin. La gente del barrio muy hartos estan de todas las torres que nos quieren hacer tragar. La regidora de Sants de tontos nos quiere tratar, la Torre Malaia quiere plantar. No, no, Torre Malaia, no! No, no, torre en Sants! Las constructoras se forrarán con nuestras rampas que el Ayuntamiento venderá. Salgamos, vecinos, a manifestar con un solo grito: ¡Con el suelo no especular! Todos los partidos de Sants aún podeis reaccionar: la Torre Malaia tenéis que parar.

Lletra del cantautor José Enrique Martínez

RACÓ HISTÒRIC

Sants o Sans?

Ara fa uns dies un mural nou a la cafeta de Can Vies va engagar un debat sobre toponímia. "Hem de dir Sants o Sans?". Tot i que la resposta sembla fàcil cal a dir que no ho és tant, ja que, com recull l'historiador Josep M. Vilarrúbia-Estrany, el debat es viu desde fa molts anys.

Als nostres barris les llegendes sobre la toponímia són moltes, però el cas més complicat és el de Sants.

A Hostafrancs, per exemple, s'explica que el nom del barri provenia d'«Hostal-franchs», indicant que en aquell indret no es pagaven taxes per entrar a Barcelona. Això, però, és del tot fals, ja que justament era a Creu Coberta on hi havia els burots. L'origen del nom prové d'uns germans de la Segarra, els Corrades, que compra-

ren un terreny al futur barri per edificar un hostal, el qual van batejar amb el nom del seu poble d'origen: Hostafrancs de Sió. Amb el temps, el nom va denominar tot el barri, especialment quan va arribar el tramvia i els usuaris sol·licitaven la parada d'Hostafranchs.

En el cas de la Bordeta l'origen del nom és ben fàcil, ja que prové del fet que, a l'actual barri, hi havia zones de pastura i bordes, els establiments on els pagesos guardaven el farratge i les eines del camp.

Per trobar l'origen de Sants, però, cal anar molt més enrere i a la toponímia es complica. El document més antic que es conserva citant l'indret es troba a l'Arxíu Parroquial de Santa Maria del Pi i apareix sota el nom llatí,

Sanctis, és a dir 'dels Sants'. Això ens faria decantar per Sants, però la polèmica no acaba aquí, ja que anys després, ja en català, Sans i Sants s'alternaven.

Els partidaris de la denominació «Sants» defensaven l'existència d'una «capella dels Sants» que donava nom al poble, mentre que els detractors atribuïen el «Sans» al fet que el lloc era de coneguda salubritat, es a dir, un lloc de sans.

El debat es va escalfar als anys 30 amb la normativització del català, i els diaris recolliren la polèmica. Llavors els sectors catalanistes, sota els consells de Jacint Laporta i del geògraf Francesc Carreras Candi, van defensar la «t».

Segurament això va fer que el franquisme optés directament pel topònim Sans. Però ni això va aturar la polèmica. A tall de curiositat, cal comentar que

amb la presentació de la maqueta de la futura línia 5 del metro el responsable del consistori va afegir una «t» amb retolador al nom Sans.

Així que no seré jo ara qui resolgui aquesta qüestió que porta tant de temps oberta. Cadascú que li digui com vulgui, al cap i a la fi la «t» de Sants és muda.

Agus Giralt

FOGONS DE TEMPORADA

Els pèsols

Per més insignificants que ens puguin semblar, els pèsols tenen el seu pes específic en la cultura gastronòmica del país, i formen part d'alguns dels plats més emblemàtics de la nostra cuina, bé sigui com a protagonistes (pèsols ofegats, pèsols amb pernil, pèsols amb patata, sípia amb pèsols...) o bé com a acompanyants imprescindibles aportant un toc de gust i de color (mandonguilles, vedella a la jardineria, paella...).

Tal és la seva importància gastronòmica que, de fet, a Llavanes enguany celebren

la 9a edició de la Festa del Pèsol, i a Caldetes, la 14a edició de la popular Pesolada, jornades gastronòmiques on

es pot gaudir del pèsol garrofal, una varietat típica de la zona molt apreciada per la seva remarcada dolçor.

I el cert és que quan són frescos, just acabats de sortir de la taula, són una pura de-

licia; si no els heu tastat mai, que no se us passi l'oportunitat: deixar-ho de fer es podria considerar ben bé un pecat gastronòmic.

La recepta:
pèsols ofegats

INGREDIENTS
1kg de pèsols desgranats
100 g aprox. de cansalada tallada a daus
1 ceba tendra
oli i sal

ELABORACIÓ
Sofregiu la cansalada i la ceba tallada a tires, amb una mica d'oli. Abans que agafi massa color, afegiu-hi els pèsols, sal i una mica d'aigua, i tapeu l'olla

amb un plat fondo ple d'aigua. Remeneu de tant en tant i, si cal, aneu afegint-hi aigua del plat, fins que tot sigui cuit.

S'hi pot posar una mica de farigola o menta, i tirar-hi un raig de vi blanc o d'anís, com a les faves; també es pot substituir o complementar la cansalada amb botifarra negra o pernil.

Marta Devesa

ORGANITZA'T I LLUITA!
AJS
ASSEMBLEA DE JOVES DE SANTS
Casal Independentista de Sants
"Jaume Compte"
C/Premià, 31
www.racocatalla.cat/ajs

Taverna
la Barma
Vallespir 23 · 08014 · BCN
tel. 934 911 946

SOM LO QUE SEMBREM
Iniciativa Legislativa Popular per una Catalunya Lliure de Transgènics
A Sants pots signar a:
Centre Social de Sants, Germinal, La Ciutat Invisible, l'Espai Obert, Teteria Malea o Terra d'Escudella
WWW.SOMLOQUESEMBREM.ORG

la Burxa
sants i barris veïns

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Porres per Bolonya

Casal Independentista de Sants

El passat 4 de març, els Mossos d'Esquadra desallotjaven 40 estudiants que s'havien tancat a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona i, a més, obsequiaven els manifestants que els donaven suport amb una càrrega de salutació.

Els Mossos d'Esquadra no actuaven pas, però, per iniciativa pròpia; fou el mateix rector qui els convidà, amb un gest de regust antic. Què portà l'autoritat acadèmica a ressuscitar imatges que no es veien de l'azarisme ençà? La campanya d'oposició al pla de Bolonya arribava, amb la tancada, a un punt massa desafiador, i calia un cop d'efecte —o potser més— que hi posés fre.

Certament, les universitats d'aquest país no són pas com nosaltres voldríem, però això no vol dir que no puguin anar pitjor.

La reforma que ha de sortir de Bolonya ens porta cap a una universitat més elitista, regida per criteris econòmics liberals i adaptada a les lleis del mercat. Competència, competitivitat, rendibilitat... són alguns dels nous valors que vol introduir a l'hora de gestionar els estudis universitaris.

Una carrera pot esdevenir poc rendible si s'hi matriculen pocs alumnes; una llengua pot esdevenir, també, poc competitiva, si a escala europea té pocs parlants. Mentrestant, les autoritats competents han volgut vendre Bolonya com un gran acord europeu d'harmonització de l'ensenyament superior, com si aquest fos el gran valor a vendre.

Però el que ens amoina no és la seva aventura intercontinental: el que ens té preocupats és l'ensenyament a casa nostra: un sector que continua caminant, però anys que passin, sobre la corda fluixa.

MARIA RIERADEVALL:

«Hi ha un desajust entre els tempos de la natura i els nostres»

El Projecte Rius celebra que ja fa 10 anys que promou el coneixement i el manteniment dels rius mitjançant la participació ciutadana. Un veritable moviment social coordinat des d'una oficina del carrer Guadiana. Maria Rieradevall n'és una de les impulsores i fa un petit balanç del que ha significat l'experiència.

Una altra fita important és que hem aconseguit arribar a grups socials molt diferents que ja el coneixen. Aquesta procedència plural la considerem molt positiva, ja que no entenem que aquest projecte sigui solament educatiu i dirigit als infants, sinó que per nosaltres sempre ha estat molt important arribar als adults, que som els que tenim capacitat d'intervenció, capacitat de transformació, capacitat de vot.

I aquesta capacitat d'incidència es nota després en la situació dels rius?

Sobre aquest punt, ara mateix ens trobem en un moment molt important, ja que s'estan desenvolupant els processos participatius que preveu la directiva europea Marc de l'Aigua. Quan nosaltres vam començar amb el Projecte encara no existia aquesta directiva i ara que es començarà a aplicar ja tenim la gent més preparada.

Quins són els reptes principals per activar la gent a participar?

És relativament fàcil aconseguir una participació puntual, si es demana un esforç en un moment concret. El que és molt més difícil és aconseguir una constància. Per a això cal un bon retorn, mantenir les persones informades dels processos del projecte i que es vegin recompensades.

Els periodistes sovint fem reportatges sobre 'bones pràctiques' i trobem moltíssims exemples com el vostre, positius i amb èxit. Però les xifres globals dels indicadors ambientals segueixen sent negatives. Què fa falta per revertir aquesta

Maria Rieradevall es membre del Projecte Rius, amb seu al carrer Guadiana.

tendència? N'hi ha prou amb projectes com el vostre?

És evident que cal una actitud decidida de l'Administració, canviar moltes polítiques. Però també cal explicar a la ciutadania que cal ajustar-se el cinturó per aconseguir uns resultats que potser no seran immediats, que aquests canvis al final generaran més beneficis que no pèrdues, ja que tampoc es tracta de perdre, sinó de canviar certes prioritats.

El problema és, en part, que s'ha perdut una mica la capacitat de pensar en uns terminis mitjans o llargs, no més valen els resultats immediats, i la natura funciona amb una altres tempos. Hi ha un desajust entre els tempos de la natura i els nostres. Hauríem de tenir clar que si intervenim sobre un ecosistema li hem de donar temps perquè es refaci, però que si el pressio-nem amb una intervenció contínua segurament mai es tornarà a recuperar.

I per vostè quina hauria de ser la línia en què hauria d'anar aques-

ta actitud decidida de l'Administració?

El nucli central del problema és una qüestió econòmica: s'han de valorar els recursos naturals.

Jo no soc cap especialista en aquest camp, però quan parles amb la gent que ho és t'adones que no és gens fàcil de fer aquesta valoració. Es tracta de traduir a euros coses que no hi són estrictament convertibles: el gaudi, les perspectives de futur, el paisatge, la felicitat... A totes aquestes coses se'ls ha de donar el valor que tenen i que tothom sap que tenen; el problema és que poden ser incompatibles amb altres valors. Només cal veure qualsevol anunci de cotxes: per una banda, valoren el medi i t'animen a visitar paisatges immaculats i, per una altra, ho fan amb una metodologia que no és l'adequada, que és clarament incompatible. Es pot tenir una cosa o l'altra, però difícilment les dues.

Guillem Sánchez i Barrull
Sants

S'han aconseguit els objectius d'educació ambiental i de conscienciació dels ciutadans sobre els rius i l'entorn natural?

Queda molta feina per fer, evidentment, però l'objectiu inicial, que era apropar la població als rius, està assolit. Naturalment, encara s'hauria d'arribar a molta més gent.

S'ha de tenir en compte, però, que aquest és un projecte que va de baix cap a dalt, sense mitjans de propaganda massius, confiant en el boca-orella. Partint d'aquestes premisses es pot considerar que ha tingut un èxit notable.

Quin balanç fa de les consecucions del Projecte Rius, ara que ja ha passat el 10è aniversari?

Ja es pot dir que s'ha consolidat com un referent per a tothom que es vulgui acostar als rius i que vulgui col·laborar en la conservació del medi, sobretot l'aquàtic.

el lOKAL
DISTRIBUIDORA

associació cultural El Raval

llibres, música, matins, de dimarts a tardes, de dijous a dissabte de 17 a 21h

c/ de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

AIURO DECOR S.C.P.

Sostres de Pladur, escaiola i alumini
Motlures decoratives, enguixats
Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
Mobles a mida de guix i pladur
Reformes en general

C/Moianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

FES-TE SÒCIA

Violant d'Hongria 71 1er pis, Sants, BCN.

Col·lectiu: ATECAT, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Antèneu Llibertari de Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.

Tallers de ball flamenc i Informàtica

La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20h. Vine a participar i fer propostes.

Peluqueria Lliure

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

mòm verd

- DISTRIBUCIÓ PRODUCTES ECOLÒGICS I DE COMERÇ JUST

- COOPERATIVA AUTOGESTIONÀRIA

- ECONOMIA SOCIAL ALTERNATIVA

c/ Avila, 71-75 àtic
08005 Barcelona
Tel. 93 485 5596 Fax: 93 485 5609
momverd@retemail.es

Dret de vot per a tothom

En les passades eleccions, un 10% de la població catalana no va poder exercir el seu dret de vot per escollir els seus representants polítics. Viuen aquí, treballen, paguen els impostos, però no poden votar perquè no disposen de la nacionalitat espanyola. Per contra, la població immigrada

és un dels temes estrella de la campanya electoral.

Sònia Serbià i Vidal

Des de l'any 2002, la Comissió pels Drets Socials i Polítics de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme treballa per exigir el dret a la participació política de la població immigrada. Es vol posar de manifest que l'Estat espanyol no permet el dret de vot a moltes persones que

Recollida de firmes pel dret de vot a Salt. **DIRECTA GIRONA**

viuen i treballen en la nostra societat, element fonamental de la democràcia. De la mateixa manera que aquestes persones novvingudes han de complir

amb una sèrie de deures com la resta de la ciutadania, han de poder gaudir dels mateixos drets. En aquest sentit, es treballa perquè s'incorpori un concepte més ampli i plural de la ciutadania, que deixi de banda les discriminacions per raó d'origen, i que es tingui en compte algunes experiències europees com la de Bèlgica i Noruega, on aquesta participació política ja és una fet. Cal posar en coneixement de la societat que ja existeixen altres països europeus on aquesta participació política ja és realitat.

S'han organitzat recollides de signatures, s'han presentat mocions als ajuntaments de les comarques gironines, s'han fet actes de sensibilització al carrer (manifestacions reivindicatives i taules amb urnes simbòliques), s'ha portat el debat a les formacions polítiques que es presenten a les diferents cites electorals (taules rodones i xerrades informatives) i, a través dels mitjans de comunicació, s'ha promogut el debat i la reflexió de la ciutadania.

De cara als comicis del mes de març, es va posar en marxa una campanya en la qual es convidava la ciutadania a argumentar públicament el seu suport al dret de vot. La invitació es va estendre a personalitats de diversos àmbits professionals—antropòlegs, músics, educadors, científics, periodistes, fotògrafs, artistes, etc.— i polítics, dispostos a denunciar aquesta mancança del nostre sistema democràtic.

Més informació a:
www.solidaries.org/dretavot

LA BORDETA, MON AMOUR

TMB menteix, volia especular fent pisos a Can Vies

Comissió de Veïns de La Bordeta

El 23 de gener passat, la vigília del judici contra Can Vies, Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), va treure un comunicat on esmentava que «és rotundament fals que hi hagi cap projecte per construir [en els terrenys que ocupa Can Vies] pisos de luxe ni de cap altra mena. No hi ha, per tant, cap "operació especulativa" al darrere de la demanda».

Bé, per al general coneixement del veïnat de Sants, la Comissió de Veïns de la Bordeta vol manifestar públicament en aquesta columna de LA BURXA que ha estat present en reunions amb el Districte, amb l'extinct d'alcaldre Xavier Casas i amb tècnics de Planejament i de Barcelona Regional on se'n han presentat plànols del PMU (Projecte de modificació urbana) que afectava aquest espai i manifestem que aquest projecte planejava aixecar-hi un edifici de pisos de planta baixa més quatre, entre altres construccions.

Mai en trobades posteriors s'ha manifestat cap canvi al respecte i, si tenim en compte que la postura dels veïns ha estat sempre contrària tant al desnonament del centre social Can Vies com a aquest PMU, ens sorprendria molt un canvi posterior del planejament.

Així doncs, o ens amaguen informació o TMB—igual com està fent amb la vaga de conductors—menteix deliberadament. De tota manera, ens prenem la paraula i ens oposarem frontalment a qualsevol intent d'edificar en aquest espai.

«Fa 14 anys que visc aquí i no tinc dret de vot»

Nadia Harou

Farmacèutica del barri de Sants

Passades les eleccions, parlem amb Nadia Harou, farmacèutica d'origen amazigh que treballa en una farmàcia al carrer de Sants. Com molts immigrants, treballa, paga rigorosament els impostos i té les seves obligacions com a ciutadana, però no té un dret tan bàsic com el dret de vot.

estat amb permís d'estada i estudi, ja que vaig venir a l'Estat espanyol per estudiar. Aquest permís no em permet votar. Per poder votar he d'obtenir la nacionalitat espanyola, i per a aquest tràmit he d'haver-hi estat 10 anys amb permís de treball (com a africana que sóc). Per tant, em queden set anys (més el temps que triguin els tràmits de la nacionalitat, que són llargs) per poder votar. Els 11 anys que vaig residir amb permís d'estudi no compten per als càlculs de la nacionalitat (els 10 anys).

sent menor d'edat. A més, el vot en el meu país d'origen el veig inútil a causa del sistema polític que hi ha establert.

Creus que les persones que poden votar són conscients del teu 'estatus'?

No. Les persones del meu entorn se sorprenden de la meua situació. La gran majoria de ciutadans no són conscients d'aquesta realitat. Crec que això és degut al fet que els anys de residència necessaris per obtenir la nacionalitat depenen del país d'origen.

Com has viscut aquestes últimes eleccions, tan marcades per la immigració?

És estrany que parlin tant de tu i que, en canvi, no tinguis cap manera de rebatre els arguments, ni amb discursos ni en forma de vots, per mostrar el teu rebuig o la teva indignació. No em sembla un tema apropiat per debatre en una campanya electoral. Ha estat molt demagògic, però sembla que tot si val per guanyar uns vots.

Què et fa sentir aquesta situació? Voldries poder votar?

Impotència. Si pogués votar, m'hauria de plantejar a qui votar o si vull votar, però és molt diferent el fet que ni tan sols tinguis l'opció d'escollir. Em sembla una situació molt injusta, ja que compleixo amb les obligacions com a ciutadana, però no puc exercir el meu dret de vot.

Votes al teu país d'origen? Per què?

No, ja que vaig marxar del meu país

Bernat Costa
Sants

Quant temps fa que ets aquí?

Fa gairebé dos anys que vaig arribar a Sants, i en fa 14 en total que visc a l'Estat espanyol.

En quina situació et trobes? Pots votar? Quins tràmits i quant de temps et queda per poder-ho fer?

Estic amb un permís de residència i treball desde fa tres anys, els altres 11 he

la Burxa

FEM 10 ANYS!
Sopar d'aniversari de LA BURXA:
Dissabte 19 d'abril
Centre Social de Sants a les 21 hores

Cultura

I si decreixem?

Jocs amb materials de recuperació. INÉS DE FEZ

El dissabte 15 de març el carrer de Sants estava, com de costum, ple de gent consumint compulsivament. Alhora, a Cotxeres hi havia un centenar de persones que es pararen a reflexionar sobre com canviar aquesta realitat tot decreixent.

Inés de Fez
Sants

Sota el lema «Estratègies de transformació social: i si decreixem?» es va fer la Fira de Sensibilització per la Transformació Social que organitza REDS (Red Europea de Diàleg Social), una xarxa de coordinació i suport al món associatiu. Hi col·laboraren la RAI (Recursos d'Ani-

mació Intercultural) i l'Entesa pel Decreixement.

El decreixement és un concepte provocatiu, nascut per desmuntar els dogmes capitalistes del creixement econòmic infinit, accelerador de l'esgotament dels recursos. *Decreixer* significa viure millor amb menys, tot desmaterialitzant la felicitat.

Ja abans d'entrar a Cotxeres s'advertia un ambient diferent: una exposició de jocs amb materials de recuperació, que va fer les delícies dels més petits (i d'algun gran), preparava l'entrada del visitant a Cotxeres. A dins, un mercat d'art reciclat, amb bosses de vinil, arracades de xapes, figuretes de filferro... i un bar on es venia cervesa artesana del Montseny.

Tot això va ser amantit amb uns actiuats ben interessants: el passí del re-

portatge *Consumint el planeta*, una taula rodona sobre la filosofia del decreixement, la presentació d'experiències pràctiques de decreixement (els *Transition Towns*), tallers debat al voltant de les possibilitats d'aplicar-ho a escala municipal, un concert de la fanfària Gadjó i, com a acte de cloenda, l'obra de teatre *No et consumeixis*, a càrrec de la companyia Xuçrut.

I mentrestant la marxa «Temps de revoltes, posem en marxa el decreixement» continua voltant les comarques. La propera parada és al Pirineu lleidatà, i estigueu-hi atentes perquè a finals de maig arriba a Sants!

Més informació:
www.decreixement.net,
www.tempsdere-voltes.cat

2.000 persones a la calçotada

El primer diumenge de març es va celebrar a la plaça de Sants la XXI Calçotada del Casal Independentista de Sants Jaume Compte.

Ana V.
Sants

Aquest any es van repartir 10.000 calçots i es va arribar a xifres rècord de participació. Unes 2.000 persones van gaudir —a part dels calçots acompanyats de la botifarra, el pa amb tomàquet i la indiscutible salsa de calçots— de les actuacions dels bastoners i geganters de Sants, així com de la música del conjunt Belda i els Badabados.

Perquè la calçotada, com cada any, pretenia ser molt més que un àpat; el seu objectiu era ser una manifestació viva de la cultura popular del nostre barri. Un objectiu que es va aconseguir amb escreix, si tenim en compte que, com ja és habitual, va haver-hi participants que es van quedar sense poder menjar calçots.

El mostrador

Catalunya és la segona regió d'Europa amb més extensió de cultius d'organismes genèticament modificats (OGM). Aquest fet comporta molts efectes no desitjats per al conjunt de la població, imposats per les multinacionals amb la complicitat de la classe política. El cultiu d'OGM al territori català comporta perills sobre la salut del consumidor, ja que poden incrementar la resistència als antibiòtics, augmentar les al·lèrgies en la població i recombinar-se amb virus, tot generant noves malalties. El seu cultiu també implica perills en el medi i la biodiversitat, ja que pot contaminar espècies silvestres o conreades, com la varietat local de blat de moro català, que ja ha desaparegut. Els OGM impedeixen a la pa-

Iniciativa legislativa popular de Som lo que sembrem

Cooperativa Germinal

gesia els cultius ecològics per contaminació genètica, impossibiliten la ramaderia ecològica per contaminació dels pinsos, i prohibeixen la producció de llavors (patentades per les multinacionals). Per últim, els OGM suposen un greuge per al consumidor, al qual es priva del dret d'escollir si vol consumir-los, amb una normativa d'etiquetatge dels productes que n'oculta la presència.

Per tots aquests motius s'ha engegat una iniciativa popular legislativa (ILP), promoguda pel col·lectiu Som lo que sembrem. Una ILP és una eina de participació de la ciutadania (Llei 1/2006) prevista pel nou Estatut d'autonomia, que permet a la ciutadania proposar una llei perquè sigui discutida al Parlament (prèvia recollida de 50.000 signatures en 120 dies).

«Les trobades de cinema són compartir un espai i un saber»

Susana, Maria i Alicia

Organitzadores de les projeccions i cambrera de Malea

La Teteria Malea (Riego, 16) acull els dilluns unes trobades per parlar de diversos temes a partir de projeccions pensades per l'Alicia, la Susana i la Mercè.

Jordina Sánchez Amat
Sants

D'on va sorgir la idea de l'activitat?
Susana: Ens agrada molt el cinema, en veiem des de fa molts anys, una de nosaltres ha estudiat cinema. Allò que ens ha dut a fer-ho han estat les ganes de compartir-ho.

Alicia: En un altre espai hi vam fer un cicle sencer però vam deixar-ho; era un espai diferent, no hi venia tanta gent.

S: No volíem abandonar la idea, hauria estat tancar la porta de la col·lectivització d'una activitat, tallar-nos les ales.

No volia tornar a veure cinema en solitud, vull continuar aquesta transcendència: això és gratuït, col·lectiu, té una intenció reflexiva.

Com està anant?

A: Fins ara bé, ha anat venint-hi més gent. Ens trobem aquí, xerrem (és

bastant entre gent del barri), passem les projeccions i després fem una espècie de cine forum. Busquem temes concrets, que fins ara han estat les comèdies i les relacions pare-fills.

I com encaixa l'activitat a Malea?

Maria: Quan ens ho van venir a proposar ens va semblar molt bé. Ens coneixem, hi ha confiança. De fet, quan es fa el cicle, nosaltres no ens fem càrrec de res. D'altra banda, la manca que nosaltres trobem en el ritme que portem de feina amb la cooperativa, fent les hores de cambres, etc., ha fet que ens hem quedat sense poder realitzar la part cultural del doble projecte que és Malea. Teníem el local per donar sortida a una necessitat que tenien elles d'un espai, i també a una de nostra, de ser més que un bar. Això ho anirem millorant amb el temps, a mesura que surtin més propostes.

El mes de juliol farem tres anys. No em sento només treballant de cambrera fent en un projecte cooperatiu i una gestió d'una empresa, sinó que és un espai que serveix de més coses.

A: Aquesta activitat no té sentit comercial i econòmic. És compartir un espai, un saber i una activitat.

La proposta de Som lo que sembrem exigeix activar el principi de precaució davant el risc sanitari i ambiental, garantir el dret d'escollir el consum d'OGM, garantir el dret dels agricultors a optar per la producció ecològica i protegir el patrimoni cultural i biològic català. Recollint totes aquestes voluntats s'ha redactat una Proposició de Llei que demana que es declari Catalunya zona lliure de transgènics, que es prohibeixi el cultiu d'OGM al territori, que s'imposi un etiquetatge clar i que s'investiguin amb rigor i objectivitat els efectes dels OGM sobre la salut, sobre els ecosistemes i en l'àmbit socioeconòmic.

La recollida de signatures ja ha començat. Des d'aquestes línies us animem a signar per aquesta iniciativa legislativa popular per una Catalunya lliure de transgènics! Podeu firmar atans-vos al Centre Social de Sants, Germinal, l'Espai Obert, la Teteria Malea, el Terra d'Escudella o la llibreria La Ciutat Invisible.

Més informació:
www.somloquesembrem.org

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Capçalera d'una manifestació en defensa del barri de la Barceloneta convocada pel col·lectiu Miles de Viviendas. ARCKETIPO

La Barceloneta: un barri popular en lluita

El febrer de 2007 s'aprovà el «pla dels ascensors» a la Barceloneta. Aquest pla consisteix a posar ascensors a les finques eliminant un pis per planta d'un de cada tres edificis, sense que molts dels residents tinguin dret a decidir-ho i de manera que es veuen obligats a abandonar el barri en contra de la seva voluntat.

Carolina*
Barceloneta

«No pot ser que els pobres visquin davant la mar». Sota aquesta premissa, però amb l'excusa dels problemes de mobilitat de la gent gran, l'Ajuntament de Barcelona elabora la modificació del PGM per a la Barceloneta. Amb la lliçó apresada d'altres reformes a Ciutat Vella (el barri Xino o el Forat de la Vergonya), el pla s'elabora en silenci i sense participació ni informació al veïnat.

Per això, durant la primavera del 2005, quan les dones de l'associació de veïns de l'Òstia s'assabentaren —quasi per casualitat— que hi havia una reforma prevista al barri, van sortir al carrer megafon en mà per convocar una assemblea de barri. Aquesta assemblea va aplegar unes 400 persones que ompliren l'església de Sant Miquel, conscients que una reforma feta a les seves esquenes no pot amagar cap altra cosa que l'elitització d'un barri tradicionalment popular i que Barcelona acaba de descobrir que està situat davant la platja. Aquesta assemblea suposà el naixement de la Plataforma d'Afectats en Defensa de la Barceloneta. El més important d'aquella assemblea, però, no va ser la ràbia de saber-se col·lectivament pobres (expulsables per no rendibles, en definitiva), sinó que va servir per demostrar que hi ha un teixit social que funciona: la gent es coneix, sap qui és el veí o la veïna del davant.

L'ESTRATÈGIA DE L'AJUNTAMENT
L'Ajuntament ja sabia que davant aquest coneixement mutu no podia

presentar-se com a «l'enemic». Així doncs, començà a elaborar dues estratègies per minar i desarticular aquestes bones relacions de veïnatge. La primera està continguda dins el mateix pla: seran el 50% + 1 dels propietaris dels terrenys de les tres finques on s'hagi de posar l'ascensor els que decideixin si en aquestes tres finques s'hi instal·la l'ascensor o no. És a dir, com més propietari tinc, més poder de decisió acumulo. No fa falta ni explicar, doncs, per què en el darrer any han aparegut 10 immobiliàries noves al barri. Aquesta mesura també aconseguirà que els petits propietaris, veïns de tota la vida, es barallin entre ells i, a més, no doni veu ni vot als inquilins (el 50% dels residents).

La segona de les estratègies no està pròpiament elaborada, però respon a aquell misteriós moviment astral que s'ha repetit en molts barris que estan a punt de reformar-se: la conjunció dels interessos de l'Ajuntament i de l'associació de veïns «oficial». Amb l'agreujant que aquesta última es troba fortament vinculada al Port de Barce-

lona; un poder factic dins del barri no només pel seu gran poder econòmic, sinó també perquè encara hi ha molta gent a la Barceloneta que treballa o vol treballar al port.

EL TRIANGLE DELS INTERESSOS

Aquest triangle associació de veïns «oficial» - Port de Barcelona - Ajuntament fa la seva demostració d'interessos comuns més arrogant amb el desallotjament i enderrocament del CSO Miles de Viviendas. La combinació de coneixements de la gent del barri contrària a la reforma i del col·lectiu de Miles de Viviendas havia fet que, des del mes de febrer, la protesta contra el pla hagués començat a fer trontollar la legitimitat d'aplicar-lo.

Poc abans de l'aprovació del pla es van convocar cacerolades cada dia i, posteriorment a l'aprovació, manifestacions diàries. La manifestació més gran, però, fou la de dia 9 de març en la qual hi participaren 500 veïns i veïnes. Tot plegat es complementava amb una paradeta d'informació que s'instal·lava cada dissabte al mercat.

Per a ells, això era inadmissible. L'intent de càstig que suposà l'enderrocament de Miles de Viviendas i altres aspectes relacionats amb problemàtiques de la resta del districte, van obligar el PSC a canviar la cara del seu regidor de Ciutat Vella després de les municipals del 2007. La nova regidora, Itziar González, és una tècnica «experta» en participació que té les mans lligades per immobiliàries, promotores i pel Port de Barcelona, així com pel mateix PSC que l'ha col·locat allà on s'ha d'apagar un foc.

El dret a participar, però, no pot ser concedit per una regidora, sinó que es construeix des de baix, fent palès el conflicte polític i d'interessos existents entre la voluntat d'elititzar el barri i el dret de romandre-hi. Per això, en l'últim any, el treball principal de la Plataforma i el barri de l'Òstia ha estat iniciar un procés de participació autoorganitzat, que va començar el cap de setmana del 29 i 30 de març i que va comptar amb la participació de 500 veïns i veïnes. En l'última sessió participativa de l'Ajuntament hi havia 80 persones. La lluita per la Barceloneta, doncs, encara no està decidida.

*Membre de la Plataforma d'Afectats en Defensa de la Barceloneta

Del policia lladre...

La Policia Nacional s'ha vist obligada a treure a la llum, per tal de netejar la imatge d'aquest cos, el cas d'un agent que robava als detinguts.

...al Robin Hood de l'habitatge

José Moreno és un promotor immobiliari que, a diferència dels seus col·legues, ven els pisos gairebé a preu de cost, fet que el converteix en un lladre bo.

SOLIDARITAT

Perill: Mossos a la Universitat

4 de març: una càrrega dels Mossos d'Esquadra desallotjava violentament un grup d'estudiants, tancats a la Facultat de Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) contra l'aplicació del Procés de Bolonya. La càrrega, que va ferir diversos estudiants, es va fer amb els llums apagats perquè els mitjans de comunicació no poguessin prendre imatges de la desproporcionada actuació.

El fet que els estudiants denuncien com a més greu és que l'actuació policial es va dur a terme sota l'autorització del rectorat. Assenyalen que aquesta decisió mostra una absoluta manca de voluntat de diàleg de l'equip de govern de la UAB i que, des de la visita de José Maria Aznar l'any 1999, la policia no havia entrat al campus de Bellaterra. Aleshores, el Rectorat es va oposar a la decisió policial i PSC, ICV i ERC la van condemnar i van dir que recordava les càrregues durant la dictadura franquista. Avui, tots tres partits estan al govern de la Generalitat que comanda els Mossos d'Esquadra.

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
 Nom del titular _____
 CODI ENTITAT
 CODI SUCURSAL
 CODI SEGURETAT
 NÚM DE COMPTA
 Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentar à LA BURXA
 Data _____ Signatura _____

Fes-te amic o amiga de

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment.

Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment (pots deixar-ho al Terra d'Escudella, c/ Premià, 20). Així que ja saps!

Nom _____
 Cognoms _____
 Carrer i número _____
 Codi Postal _____ Població _____
 Telèfon _____ DNI _____

Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de LA BURXA
3 euros/mes

(36 euros l'any)

Col·laboració anual amb LA BURXA

5 euros/mes (60 euros l'any)

Aportacions voluntàries a LA BURXA

_____ euros

(escriu amb claret)

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL-SENSE OBRA DERIVADA.

Sou llicenciat a copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- Veure de treballar el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciat

- No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials

- No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.3/es/legalcode.cs> o envieu una carta postal a Creative Commons, 509 Nathan Abbott Way, Stanford, California 94305, USA.

En aquesta BURXA hi han col·laborat:

Gemma Parera Álvarez, Guillem Sánchez i Barrull, Pau Canela, Soto, Bernat Costa, Jordina i Laia Sánchez Amat, Carme Roselló, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Yolanda, Irene Jaume, Anna V., Marc, Miquel Darnés, Agus Giral, Marta Devesa, Albert Garcia, Casal Independentista de Santis, Comissió de Veïns de la Bordeta, Assemblea de Can Vies, Cooperativa Germinal, Ferran Aguiló, Martí, Lancelot, Ivan Miró, Sònia Sebà i Vidal, Inés de Foz, Roger Sánchez Amat, Natàlia Ramos i Carolina.

JORDI-JOAN ALSINA I CANUDAS:

«La cultura popular depèn massa de les administracions»

El Jordi ens rep a la rebotiga de la cansaladeria que regenta al carrer Canalejas. Molt afable, presenta plena disponibilitat a fer-nos cinc cèntims del seu llibre *Gastronomia, festes i tradicions a Catalunya* (Morales i Torres Editores), publicat a finals del passat any. Apassionat de les tradicions, ha anat recollint informació, i ara ha decidit deixar-ne constància escrita «perquè algú ho pugui aprofitar».

Roger Sánchez Amat
Sants

Al llibre fas una repassada del calendari tradicional del país, però t'esplaias significativament amb el Carnestoltes. A què es deu? Em faltaria el doble de pàgines per parlar-ne. M'encanta. Passat l'hivern, la vida social es desperta per Carnestoltes. És l'únic moment que et pots fotre del poder establert. Per això estic tan en contra que se subvencioni el Carnaval. I a la rua la gent no s'ha de disfressar per guanyar el premi, sinó per criticar el que no va bé. El model que vam recuperar al barri després de la dictadura està basat en un jurat popular format per un membre de cada comparsa, i existeix la comparsa número 100, formada per la gent del poble. Aquí al carrer fem un ranxo del

qual repartim més de 1.000 racions. Aquest àpat comunitari servia antigament per agafar forces per als dies de gresca.

«El Carnestoltes és l'únic moment que et pots fotre del poder establert»

Les pàgines del llibre estan farcides de referents religiosos, tot i que destaca el caràcter pagà de molts dels costums descrits. Hem estat un país en el qual la religió ha entrat a cop de creu. Comptel! Sóc creient, però crític. Però cal dir que l'Església ha adoptat nombrosos costums pagans i els ha fet seus. Per exemple, les festes majors d'estiu, dedicades a un sant, coincideixen amb el moment de la collita, motiu d'esplèndides celebracions. O la Quaresma, instaurada el mateix moment en què els pagesos desdijunaven per tal de posar-se en forma després de la inactivitat hivernal i encarar així les feines agrícoles primaverals.

A vegades, el manteniment i la recuperació de les tradicions s'ha considerat reaccionari. Què n'opines? Hi ha realment el que jo anomeno *búnquer senyereta*. Es pensen que te-

Jordi-Joan Alsina regenta una cansaladeria i ha escrit un llibre sobre la gastronomia, les festes i tradicions a Catalunya. ROGER

nen els valors tradicionals del nostre país, es costa entendre que hi hagi immigrants dins de colles castelleres o de grallers. Creuen que el fet d'haver fundat o participat en els cors de Clavé, en alguna colla sardanista o gegantera els dona dret sobre la resta, evitant sovint el desenvolupament d'un altre model social o cultural. Ara bé, cal tenir clar que mantenir la cultura és el més important que tenim per defensar la nostra identitat.

«Cal dir que l'Església ha adoptat nombrosos costums pagans i els ha fet seus»

De la vessant reivindicativa del llibre, en destacariem l'al·legat que fas en favor del petit comerç. Defenso el petit comerç davant els grans magatzems, no perquè siguin grans magatzems, sinó per la política salvatge que s'hi duu a terme. A vegades en aquests comerços s'exploten treballadors per la comoditat d'altres treballadors, per exemple, dels nouvinguts, que treballen massa hores, en festius... D'altra banda, ha desaparegut la figura de l'aprent, aquell que vol aprendre tot un ofici. El comerç tradicional, si té una o dues persones treballant-hi, tractarà de cuidar-les, de tenir-les assegurades, formades. A més, cal recordar que la divisió comarcal catalana es basa en els mercats. D'altra banda, la globalització que patim ara ja la vam denunciar quan van entrar els grans centres comercials estrangers que, en pro de la competitivitat, van aixafar sense miraments el petit comerç.

«Defenso el petit comerç davant els grans magatzems per la política salvatge que s'hi duu a terme»

Com a casteller, i per acabar, fes una breu anàlisi de la cultura popular al país. La cultura popular sempre serà molt difícil de mantenir perquè és cara. Agradi o no, la cultura es manté gràcies a les administracions, amb ajudes, subvencions... Però no és bo dependre'n tant. A vegades no es fa el que es voldria. El millor seria que no s'hagués de demanar res. Com? No ho sé. L'altre gran enemic de la cultura és la comoditat.

Vinyeta

Agenda

[CADA DILLUNS | 21.30] TROBADES CINÉFILES
Cinema Quinquí.
[TETERIA MALEA]

[CADA DIUMENGE DEL 6 AL 27 D'ABRIL | 18.30] CINE PREPARANT EL 1R DE MAIG

6 d'abril: Recursos humans
13 d'abril: Que verde era mi valle
20 d'abril: La suerte dormida

27 d'abril: La cuadrilla [CSA CAN VIES]

[DIMARTS 1 I 8 D'ABRIL | 19.30] 1R I 2N TALLER 'REPENSEM LA SALUT AL BARRI'
Amb la dinamització de Pedro Gallo, sociòleg de la salut, i de Marta Goya, metgessa comunitària i de família. [CSA CAN VIES]

[DIJOUS 17 D'ABRIL] 'SENTIMENT, COMPROMIS I ACCIÓ'

Passi del documental dels 15 anys de Ràbia Positiva. [VIDEOCLUB PIM PAM FILMS]

[DIVENDRES 25 D'ABRIL] PER UN AVORTAMENT LLIUERE
Vídeo i xerrada a càrrec de Negres Tempestes i JAG. [CSA CAN VIES]

[DISSABTE 26 D'ABRIL] XI-BARRI
18.30 Cercavila
20.00 Concert [CARRERS BADAL/GASTERÀS]